

Aut. — 3) n. N. pr. eines Sees, aus dem die Sipra entspringt, Kālikā-P. 23, 41 im ÇKDr. — Hier und da mit शि geschrieben.

सिफिन्ना f. N. pr. eines Dorfes Rîā-Tar. 8, 685.

सिम्, सेमति (हिंसार्थ) Dhātup. 11, 41, v. 1. — Vgl. सिम्.

सिम् indecl. gaṇa चादि zu P. 4, 4, 57.

1. सिम् pron. Uṇādis. 1, 143 (सिम्). Çānt. 4, 10, fg. (soll auch tonlos sein). gaṇa सर्वादि zu P. 1, 1, 27. Vop. 3, 9. jeder, all Nir. 4, 11. उच्छु-क्रमत्कमजते सिमस्मात् RV. 1, 98, 7. अमितक्रतुः सिमः 102, 6. रात्री वा-सस्तनुते सिमस्मै 115, 4. तमित्पृच्छात् न सिमो वि पृच्छति 145, 2. सिम उच्छोऽवसृष्टा अदत्ति 10, 28, 11. Angeblich so v. a. अश्रु. सिम इति वै अश्रुमाचलत इति वासनेयकम् Śā. zu RV. 8, 4, 1.

2. सिम् so v. a. शिम. अश्रुस्य वाजिनस्त्वचि सिमोः शम्यन्तु शम्यन्तीः VS. 23, 37, 42, wo das fem. शम्यन्तीः irrig in den Text gekommen zu sein scheint; vgl. TS. 5, 2, 12, 1. nach Mañdh. = सीमा so v. a. रेखा.

सिमसिमाय् (onomatop.), ण्यते brodeln, brutzeln Mārk. P. 12, 37 (ण्यते zu lesen). Vāsavadatt. 242, 1. auch सिमिसिमायते so v. a. prickeln Kāthās. 89, 90.

1. सिमा (von 1. सिम) adv. etwa allenthalben: सिमो पुत्र नृषूते अमि RV. 8, 4, 1.

2. सिमा f. pl. das aus den Mahānamni-Versen gebildete Sāman Ait. Br. 5, 17. Pāṇāv. Br. 13, 3, 9. 5, 3, 6, 5. 9, 3, 4. Schol. zu 13, 4, 1. सिमाना निषेधः N. eines Sāman Līṭ. 7, 4, 1. 12. Ind. St. 3, 244, a.

सिमिसिमाय् s. u. सिमिसिमाय्.

सिम्ब m. N. pr. eines Mannes Rîā-Tar. 8, 1004. 1041. 1045. 1047.

सिम्बितिका f. eine best. Hülsenfrucht Suçr. 1, 209, 4. 21. — Vgl. शिम्बि, शिम्बिका.

सिम्भ, सिम्भति (हिंसार्थ) Dhātup. 11, 41, v. 1.

सिम्भुक m. N. eines mythischen Vogels Pāṇāt. 191, 24.

सिरा (von सर) f. Uśāval. zu Uṇādis. 2, 13. 1) Rinnsal: त्वं वृत्रमाश-पोनं सिरामु मूत्रे वज्रेण सिधयः RV. 1, 121, 11. — 2) eine der drei Gattungen von Gefäßen des menschlichen Körpers, welche Flüssigkeiten führen, Ader Wisse 60. AK. 2, 6, 2, 16. H. 631. an. 2, 468. MED. r. 92. Hal. 3, 12. deren 700 angenommen Garbhōpan. in Ind. St. 2, 71. Jāñ. 3, 100. Suçr. 1, 353, 20. fgg. ध्मानाहमन्यः ध्रुवणात्मेतांसि सरणात्सिराः Kāraṇa 1, 30. Jāñ. 3, 81. 101. °ज्ञालानि MBh. 3, 14222. 12, 7779. Suçr. 2, 236, 4. MBh. 12, 7781. fgg. Hariv. 6895. 14532. R. 5, 32, 11. Suçr. 1, 47, 8. 84, 7. 267, 13. सिराध्यान, °शूल, °शोफ 97, 5. 118, 3. वातवाहिन्यः u. s. w. 354, 3. व्याधुवत्तयभितो देहं नाभितः प्रसृताः सिराः 357, 13. विद्धा 359, 21. 363, 1. 4. VARĀH. BRH. S. 61, 5. 68, 2. 7. 59. 71. °नह Kāthās. 12, 52. 97, 22. Mārk. P. 37, 40. Verz. d. Oxf. H. 311, a, 4 v. u. जलवाहिन्यः im Auge Viçbh. 8, 10, 1. am Ende eines adj. comp.: व्यध्यसिर Suçr. 1, 358, 13. 359, 1. पादाक्तसिर MBh. 2, 903. Wasserader: पुंसो यथाङ्गेषु सिरास्तथैव क्षितावपि VARĀH. BRH. S. 54, 1. fgg. 124. aderartig sich krenzende Lī-nien 53, 65. — 3) = अम्बुवाहिनी H. an. — Das Wort wird häufig und namentlich in der Bomb. Ausg. des MBh. mit शि geschrieben. Vgl. दत्तशिरा, पत्र°, विसिर, सप्त°.

सिरापत्र m. Ficus religiosa Çāṇḍā. in Verz. d. Oxf. H. 193, b, 6 v. u. = क्षिताल Rîān. 9, 92.

सिराप्रकर्ष m. = सिराकर्ष Suçr. 2, 315, 4.

सिराबीज n. gaṇa रासदत्तादि zu P. 2, 2, 31.

सिरामूल n. Nabel H. c. 126; vgl. Suçr. 1, 357, 13.

सिरामोत m. Aderlass-Suçr. 2, 321, 10.

सिराल (von सिरा) 1) adj. (f. घ्रा) mit vielen oder starken Adern ver-sehen VARĀH. BRH. S. 68, 8. 28. 70, 17. 22. Kācīkh. 37, 14 (nach BENFEY).

DAÇAK. 154, 2. BHATṬ. 2, 30. — 2) m. pl. N. pr. eines Volkes VP. 193, N. 38. — 3) f. घ्रा eine best. Pflanze, = शृषभी H. an. 3, 453. MED. bh.

12. — 4) n. die Frucht von Averrhoa Carambola Lin. Çāṇḍā. im ÇKDr.

सिरालक m. eine best. Pflanze, = अस्थिभङ्ग Çāṇḍā. im ÇKDr.

सिरालु adj. = सिराल VARĀH. BRH. 17, 11 wohl fehlerhaft.

सिरावृत्त n. Blei Rîān. 13, 25.

सिराविध m. Aderlass Verz. d. B. H. 280, 6. Rîāṇav. 12, 25.

सिराव्यय m. dass. Suçr. 1, 357, 16. 362, 16. 2, 43, 17. Verz. d. Oxf. H. 303, a, 17.

सिराव्ययन n. dass. Suçr. 1, 45, 11.

सिराकर्ष m. eine gesteigerte Form von सिरोत्पात Wisse 294. Suçr. 2, 326, 16. 328, 4.

सिरिन्ध richtige Lesart für सिरिघ im gaṇa कुलालादि zu P. 4, 3, 118. — Vgl. सैरिन्ध.

सिरिनी f. etwa Weberin: सिरिस्तलै तन्वते अग्रजज्ञयः RV. 10, 71, 9.

सिरोत्पात (सिरा + उ°) m. eine best. Krankheit des Weissen im Auge Wisse 293. Suçr. 2, 315, 3. 326, 16. Viçbh. 8, 10, 20. Çāñḍa. Sāṇḍ. 1, 7, 89.

सिल्, सिलति (उच्छे) = शिल् Dhātup. 28, 70.

सिलक m. N. pr. v. 1. für शिलक Ind. St. 4, 193. 255.

सिलाचैनी f. eine best. heilkräftige Pflanze AV. 5, 5, 1. 8.

सिलौञ्जाला f. wohl eine best. Pflanze AV. 6, 16, 3.

सैलिकमध्यम adj. Beiw. der Sonnenrose (nach Nir. 4, 13 so v. a.

सैतममध्यम [= निरुद्र Durga] oder शीर्षमध्यम) RV. 1, 163, 10.

सिलीवाक m. N. pr. eines Mannes MBh. 2, 109. सिनी° ed. Bomb.

सिखकी f. = शखकी Weihrauchbaum BHARATA zu AK. 2, 4, 4, 12 nach ÇKDr.

सिखन m. N. pr. eines Mannes Rîā-Tar. 7, 183.

सिखराज m. desgl. Rîā-Tar. 7, 1267.

सिल्क m. Olibanum H. 648. सिह्क v. 1. und AK. 2, 6, 30. TRIK. 2, 6, 37.

सिल्कक (सिह्क geschr.) 1) m. dass. AK. 3, 4, 8, 9. TRIK. 3, 3, 26. H. an. 3, 718. RATNAM. 42. Rîān. 12, 105. — 2) f. ई Weihrauchbaum (vgl. शखकी) Çāṇḍā. im ÇKDr.

सिल्कभूमिका (सिह्क° geschr.) f. Weihrauchbaum Çāṇḍā. im ÇKDr.

सिल्कसार n. Olibanum Rîān. 12, 105. सिह्क° geschr.

सिक् s. सीक्.

सिवत m. pl. N. pr. eines Volkes VP. 193, N. 138.

सिवर m. Elephant Gāṭādh. im ÇKDr.

सिषयामयिषु s. सिसयामयिषु.

सिषाधयिषा (vom desid. des caus. von 1. साध्) f. die Absicht zu be-weisen Brāhṣp. 69.

सिषाधयिषु (wie eben) adj. 1) zu Wege zu bringen beabsichtigend, Etwas (acc.) im Auge habend: अयम् Âpast. 2, 12, 17. वैरम् Brāc. P. 9.